

Preveč zemlje — premalo ljudi

Pastorka Brazilije — država Paraná

Paraná je obdana z južnobraziljskimi državama Sao Paolom in Santo Cathurino. Malo je je slišati o državi Paraná in vendar bi mogla biti ta pastorka Brazilije najboljše ozemlje, kamor bi se mogli naseliti ljudje, ki so brez kruha. Z obale v notranjost dežele so začeli zasajati plantaže, a so se le na prvi visoki planoti obnesle. Druga visoka planota se ustavlja nasadom. Vmes med obema so neizmerni gozdovi, kjer se pretakata veletoka Paranapanema in Iguassu, ki tretjo planoto popolnoma pokriva in nanašata rodovitno prst »terro-rosso«, a nikjer ni priseljencev, ki bi jo obdelovali. V teh praznih pokrajinah, Sertao bruto, živi 250 družin. Samo zahodni del države Paraná je bežno spoznal ljudi. Do l. 1924 je bilo razvito pridelovanje čaja maté. In v tej dobi so zemljo mrzlično izrabljali in obdelovali le toliko, kolikor je bilo neobhodno potrebno.

Nato je prišla revolucija, cena čajnemu trgu je padla, ljudje so se izselili. Na 190 km dolgi progri ozemlja je bilo 1934 samo troje braziljskih in 25 indijanskih družin. Santa Cruz je od l. 1936 mesto brez ljudi, saj se je Thomas Soubirinho poslednji izselil iz njega. In tako je videti, da veletok Paraná zaman donša vode in rodovitno prst.

Drugačno je v severnem delu države Paraná. V novem času so ondaj zgradili železnico in nekaj cest do bližine reke Tibagy. Zato pa se ta pokrajina vedno bolj razvija. Paraná meri 200.000 kvadratnih kilometrov, a na 1 kvadratnem kilometru biva samo 5 ljudi! Ze bližnja država Sao Paolo je petkrat gostejše obljudena. Vsega skupaj živi v Paraná 1,1 milijona ljudi, od teh dve petini v mestih in strnjanih seliščih, tri petine pa so v pionirskih naselbinah. Medtem ko živi na prvi visoki planoti (22.600 kvadr. km) le 24,4 ljudi na kvadr. km, jih biva na tretji planoti (53.000 kvadr. km) le 1,9 in severno od Rio Piquirya (75.000 kvadr. km) samo 0,4 ljudi na 1 kvadr. km! To je neskončno malo za tako rodovitno pokrajino.

Sredi 16. stoletja so se začeli v Paraná naseljevati Portugalci. Tem so sledili Nemci, ki so že prej bivali v Braziliji, predvsem iz Sao Paola. Sele l. 1908 so prišli tudi Nemci iz rajha in se jih je do 1919 priselilo 76.000 v Paraná. Največ je Nemcev v glavnem mestu Curityba, ki ima 120.000 prebivalcev in je od teh 30.000 Nemcev.

V Paraná je na rodovitnem delu ozemlja precej Japoncev. Podnebje je takšno, da prija Evropejcu in Azijcu; v Curitybi, na primer, niha temperatura med 34 stopinjami vročine in 4 stopinjami mraza. Na visokih planotah ni malarije in ruмена mrzlica je prišla in šla. Kako naglo se širi naseljevanje na severu države, je videti v številkih prodanih in kupljenih zemljišč. Leta 1930 so priseljenci kupili samo 2610 hektarov zemlje, a leta

1934 že 28.430 ha. Do teh dni je oddanih približno 75.000 hektarov zemlje.

Zemljišča kupujejo v prvi vrsti Brazilci, nato Nemci, tem sledijo Italijani in Japonci. Podoba narodov-ničmanov!

V severnem delu Paraná pridelujejo kavo, bombaž, koruzo, riž, ližol, zelenjavo, pšenico, jecmen, deteljo in tudi tobak. Seveda je pomembna tudi trgovina z lesom. Dozdeva se, da je začela nova doba za Paraná. Darni gospodarji države, Portugalci in Španci, so že v letih 1580 do 1635 ustanavljali selišča za Indijance v pokrajinah Iva-hy in Tibagy. Samo v provinci Guayra so stalno naselili 200.000 Guaranijev. Toda Vandairati so vse opustošili in z jezuiti so tudi kolonisti zbežali v Paragvaj. Sele čez 150 let kasneje se je severni in zahodni del države zavedel, da je treba ljudi v deželo. Brazilski vojniki so po odkritju porušenega gozdnega mesta Vila Rica postali pionirji v pokrajinah brez ljudi. Ob poti za živineke transporte z Matto Grossa so se naselili ljudje in kmalu so ustanavljali selišča tudi v notranjosti teh pokrajin.

Obup sovjetskih kmetov

Medtem ko najvišje osebnosti v sovjetski državi obojajo oblasti na smrt ali jih pošiljajo v pregnanstvo; ko sleherni, ki ima kako vodilno mesto v trgovini, industriji, upravi itd. trepeče v bojazni pred osumljenjem, pa se kmetje v svojih vaseh še dalje upirajo sovjetski državi. Dozdeva se, ko da so kmetje, ki nimajo nobenih pravic več in so vpreženi v jarem kolektivnega gospodarstva, popolnoma obupani. Prepričani so, da jih slabša in hujša usoda ne more več zadeti. V svojem sovraštvu zoper sovjetske motogotce počenjajo kmetje vprav obupna dejanja. Sovjetsko časopisje že nič več ne toži samo o tem, da so kmetje popolnoma otopeli, da ne sejejo in ne žanjejo, marveč poroča naravnost, da kmetje žitna polja zažigajo, da uničujejo poljske stroje in uporabljajo les skednjev za kurivo. Seveda časopisi ne povedo, kaj se zgodi s kmeti, ki jih zalotijo pri takih dejanjih, pové pa, da je kmetom že vse vseeno, da so brezbržni za svoje življenje, pač pa da skušajo povsod oškodovati državo.

Sovjetskoruski list »Tihookeanskaja Zvezda« je pred nekaj dnevi poročal, da je v kolhozu Stepanovič v Kirovskijskem rajonu neki kolhozni kmet zagrešil s tem protidržavni čin, ko je ponoči kolhoznemu konju razparal trup, da je konj poginil. To pa ni en sam tak primer, piše list dalje, »v tem kolhozu. Čudno je, da je v istem kolhozu nedavno »padel« konj v vodnjaku. Kar 17 dni so potem »iskali« konja v tem vodnjaku, a ga niso našli. Kolhozni predsednik kmetov ni po-zval na odgovor, ampak jim je še najstrožje ukazal, naj vsi molčijo.« — »Doselej,« se pritožuje isti list, »niso rajonske organizacije ničesar ukrenile, tako da morejo protidržavni kolhozni kmetje nemoteno uganjati takšno zločinsko početje.«

Najzagrizenjši sovražnik sovjetske države, ki se v svojem obupu ne boji ne izgnanstva ne smrti, je pač sedanji ruski kmet!

Slavospev starosti

Ce človek proučava dolgo življenje velikih ljudi, se mu zbudi veliko zanimanje v življenje in njegove uspehe. Treba si je le ogledati razne zglede iz zgodovine vseh narodov. Tako je Arhimed iznašel vzgajalno zrcalo, ko je bil 75 let star. Epimenid, grški modrec, je svoje sodobnike navduševal še v starosti 100 let. In Solon, Pitagora, Zenon, Diogen so se še z 90 leti odlikovali s svojo duševno čistostjo. Demokrit je bil človeške elabosti in se jim rogaj, ko mu je bilo 95 let. Platon je z 80 leti govoril svoje najlepše dialoge. Kato se je v starosti 80 let učil grščine; Michelangelo, Tizian sta še 90-letna naslikala kraene umetnine. Slavni japonski risar Hokoušaj je dal svetu svojo največjo mojstrovino, ko mu je bilo 97 let! Humboldt, Chevreul sta 90-letna očarala svet s svojimi storitvami. Masaryk, Gladstone, Bismarck niso še izgubili svežosti duha in telesa, ko jim je bilo 80 let in Ernest Legouvé je z 90 leti pisal knjige, ki so se kar iskriale od duhovitih domislic. Verdi je zlagal skladbe, ko mu je bilo 90 let. Delpend-Cantal se je 100-leten predstavil vojaški komisiji in se je udeležil bitke pri Fontenayu!

Roger Bacon je pripovedoval zgodbe o ljudeh,

Nj. Vel. kralj Peter, kraljica Marija in kraljeviča Tomislav in Andrej na belgrajskem velesojmu

Helikopter

Z letalom je človeštvo v kratki dobi razvoja tridesetih let doseglo uspeh s katerim se po pravici lahko ponaša. Aparati, ki nam služijo za letenje so se do sedaj razvijali v treh vrstah: letala, zrakoplovi (baloni, cepelini) in avtogiro. Avtogiro je šele nekaj let stara iznajdba — letalo, ki je tako zgrajeno, da ima namesto kril velik propeler, ki ga »drži v zraku«. Njegove dobre lastnosti so te, da more počasi leteti, da ima zelo kratek start in da zahteva malo prostora za pristane. Slaba stran pa je, da porabi mnogo več goriva kakor navadna letala.

ki so dosegli starost 300 let; navajal je nekega »Macrobe de Goa«, ki je baje živel 400 let in nekega Marc Craina v 17. stoletju, ki je živel 200 let. Bacon pripominja, »da živijo najdelj duhovne osebe in pa plesalci.«

Možje, ki so vodili usodo svojih narodov, kakor Metternich, Broglie, Goriakov, Cappon, Crispi, Lord Mansfield, Lord Pelham in slednjic še Masaryk — so bili stari preko osemdeset let, ko so odložili svoje težavne posle.

Imamo pa še četrti tip letala, ki se še ni razvil preko poskusov, helikopter. Helikopter je letalo, ki naj bi ga propelerji, ki jih ima namesto kril, dvignili navpično v zrak in ki bi moglo v zraku mirno obviseti na poljubnem mestu.

Do sedaj je bilo zgrajenih že več takih letal, vendar razen Francoza Claisa ni nobeden dosegel kakega vidnejšega uspeha. V večini slučajev so aparati že po prvih poskusih izgubili ravnotežje in strmoglavili in največkrat pod seboj pokopali konstrukterje.

Sedaj poročajo iz Bremena, da je profesor Focke zgradil helikopter, ki je pokazal zelo dobre uspehe. Aparat ima sedemcilindrski zvezdni motor s 16 ks. Za pristajanje ima štiri kolesa. Dosegel je višino 2500 m. V zraku se je obdržal 1 uro 20 minut. V vodoravnem letu je dosegel hitrost 122 km na uro.

Napoleon

ni bil do konca priljubljen pri Francozih. Njegov kip, ki je stal na vendomekem stebri, je nekoč poulična druhal vrgla na tla. Ruski car ga je vzel s seboj v Petrograd. Ko se je bil pa Napoleon z Elbe spet vrnil na prestol, je bilo Parižanov sram osamelega stebra. Ker kipa niso mogli več dobiti nazaj, so vprašali Napoleona, kaj naj storijo. Napoleon je presunljivo pogledal ljudske od-polce in na kratko dejal: »Vetnico!«

Radio poslušajo na kolesu

Britska radio razstava je v Olimpijski dvorani v Londonu razstavila prvokrat neko napravo, ki moreš z njo poslušati radio na kolesu. Naprava za sprejemanje je spojena z elektr. baterijo in je glede na težo in obliko čim najmanjša. Radio je moči poslušati z eno samo slaškalko na eno uho. Slušalko si pritrdiš na glavo in je take vrste, da se skoraj nič ne trese. Poslušanje moreš le krajevno oddajno postajo, vendar so nekatere tvrdke preuredile napravo tudi že za poslušanje večjih daljav. Celo kratki valovi so pri neki napravi za na kolo že upoštevani. Napravo pritrdiš na kolo v zabojčku, ki ga ne more dež premočiti. »Lukuzni« aparati so celo v zabojčku iz lupine kokosovih orehov!

Radijska postaja težkega topništva dravske divizije; v ozadju patna, s katerimi pa dajejo znake izvidniškimi letalom.

Vojni atašaji odhajajo na razgledni grič. (Od desne na levo): Bolgarski vojni ataše, francoski izvedenec za vojno letalstvo pri francoskem poslanstvu v Beogradu, nemški vojni ataše in polkovnik, ki spremlja tuje goste. — Italijanski vojni ataše s spremstvom na naših manevrih.

Obvezovališče dravske divizije. Veliki šotori so dobro prekriti z vejevjem. — Šotor za operacije v divizijskem obvezovališču.

»Kateri pedal je za plin in kateri za zavoro?«

